ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1949

Vyhlásené: 29.12.1949 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

271.

Zákon

zo dňa 19. decembra 1949

o výrobe a distribúcii liečiv.

Národné shromaždenie Československej republiky usnieslo sa na tomto zákone:

Časť I.
Základné ustanovenia o výrobe a distribúcii liečiv.

§ 1

Aby sa zaistilo právo ľudu na ochranu zdravia a úspešná liečebná starostlivosť hodnotnými liečivami, spravuje sa výroba, dovoz, vývoz a distribúcia liečiv plánom, ktorý tvorí súčasť celoštátneho hospodárskeho plánu.

§ 2

(1) Na výrobu liečiv sú výlučne oprávnené štátne a národné výrobné podniky. Výrobou liečiv sa nerozumie príprava liečiv pre ich výdaj v drobnom (§ 5) na lekárov alebo veterinárov predpis.

(2) Vedenie výroby liečiv prislúcha s výnimkou uvedenou v odseku 3 Ministerstvu priemyslu. Ministerstvo zdravotníctva vykonáva nad výrobou a dovozom liečiv zdravotný dozor, ktorým má byť predovšetkým zaručená ich hodnota.

(3) Ministerstvo zdravotníctva môže po dohode s Ministerstvom financií vyhláškou v Úradnom liste zriadiť národný podnik pre výrobu biopreparátov a upraviť v medziach ustanovení § 4 jeho právne pomery a vnútornú organizáciu; vedenie výroby týchto liečiv prislúcha Ministerstvu zdravotníctva.

(4) Podrobné predpisy na vykonanie odsekov 1 a 2 vydá nariadením minister zdravotníctva po dohode s ministrom priemyslu.

§ 3

(1) Ministerstvo zdravotníctva organizuje a vedie distribúciu všetkých liečiv. Túto distribúciu vykonáva národný podnik, ktorý zriadi a ktorého právne pomery a vnútornú organizáciu upraví v medziach ustanovení § 4 Ministerstvo zdravotníctva po dohode s Ministerstvom financií vyhláškou v Úradnom liste.

(2) Do národného podniku podľa odseku 1 sa začlenia časti majetkových podstát národných podnikov slúžiace alebo určené na prevádzanie veľkoobchodu s liečivami alebo na prevádzku lekární, majetkové podstaty doterajších ústavných lekární štátu alebo lekární Ústrednej národnej

poisťovne, ako i majetkové podstaty, ktoré slúžia alebo sú určené na prevádzku lekární a ktoré nadobudol štát konfiškáciou alebo iným spôsobom.

(3) Za majetkové podstaty Ústrednej národnej poisťovne, začlenené do podniku uvedeného v odseku 1, prislúcha Ústrednej národnej poisťovni náhrada; o náhrade platia primerane ustanovenia §§ 8 až 10 dekrétu prezidenta republiky zo dňa 24. októbra 1945, č. 100 Sb., o znárodnení baní a niektorých priemyslových podnikov, v znení predpisov ho meniacich a doplňujúcich (ďalej len „dekrét“).

(4) O začlenenie majetku konfiškovaného podľa dekrétu prezidenta republiky zo dňa 25. októbra 1945, č. 108 Sb., o konfiškácii nepriateľského majetku a Fondoch národnej obnovy, a o náhrade za tento majetok platia primerane ustanovenia § 12, ods. 5 a 6 a § 42 dekrétu.

§ 4

Na národné podniky zriadené podľa § 2, ods. 3 a § 3, ods. 1 prejde s prevzatými časťami majetkových podstát pomerná časť záväzkov na ne pripadajúcich; o tom, ktoré záväzky takto prejdú, rozhodne Ministerstvo zdravotníctva po dohode s príslušným ministerstvom. O právnom postavení týchto národných podnikov, pracovných a platových pomeroch ich zamestnancov a oslobodení od daní, poplatkov a dávok platia primerane ustanovenia dielov III a IV dekrétu a vzťahujú sa na ne primerane ustanovenia dielov II až VII zákona zo dňa 11. marca 1948, č. 51 Sb., o úprave niektorých finančných pomerov národných podnikov priemyslových a potravinárskych, v znení predpisov ho meniacich a doplňujúcich.

Časť II.
Lekárne.

§ 5

(1) Výdaj liečiv v drobnom a ich príprava na tento účel sú, pokiaľ nie je ďalej určené inak, vyhradené lekárňam.

(2) Mimo lekární možno vydávať len liečivá, ktoré sa používajú aj na iné účely než liečebné, pokiaľ to určí Ministerstvo zdravotníctva po dohode s ministerstvami vnútorného obchodu a výživy vyhláškou v Úradnom liste.

§ 6

(1) Štát prevádza lekárne v rámci národného podniku zriadeného podľa § 3.

(2) Povolenie na zriadenie lekárne udeľuje krajský národný výbor podľa smerníc Ministerstva zdravotníctva, ktoré obsahujú zásady pre vytvorenie siete lekární.

§ 7

Lekáreň prevádzanú v rámci národného podniku (§ 6) musí osobne viesť zodpovedný správca, ktorý

a) je svojprávnym československým občanom,

b) má v Československu hodnosť magistra farmácie,

c) vykonal po nadobudnutí tejto hodnosti odbornú činnosť v trvaní aspoň 3 rokov,

d) je spôsobilý na riadne osobné vedenie lekárne.

Podrobné predpisy vydá nariadením minister zdravotníctva po dohode so zúčastnenými ministrami.

§ 8

(1) Fyzická osoba, ktorá dňa 31. decembra 1949 prevádza lekáreň podľa doterajších predpisov, môže ju prevádzať naďalej len, ak sú u nej splnené obdobne podmienky uvedené v § 7.

(2) Oprávnenie fyzickej osoby pre prevádzku lekárne zaniká

a) smrťou oprávneného,

b) vzdaním sa oprávnenia,

c) odňatím oprávnenia.

(3) Krajský národný výbor odníme oprávnenie,

a) ak to vyžaduje zmena siete lekární,

b) ak nevyhovuje oprávnený niektorej z podmienok určených v § 7, písm. a) až c),

c) ak je oprávnený trvalo nespôsobilý pre riadne osobné vedenie lekárne,

d) ak porušil závažným spôsobom niektoré z ustanovení tohto zákona alebo predpisov vydaných na jeho podklade,

e) ak mu bol právoplatným trestným rozsudkom zakázaný ďalší výkon lekárnického povolania.

(4) Na zamedzenie sociálnych tvrdostí, ktoré by mohly vyplynúť vykonaním odseku 3, písm. c), môže minister zdravotníctva určiť nariadením výnimky z jeho ustanovenia.

§ 9

(1) V lekárni musí byť každému vydané podľa príslušných predpisov liečivo, ak ho zaplatí kupujúci v hotovosti, alebo ak má byť liečivo vydané podľa predloženého dokladu na účet Ústrednej národnej poisťovne, nositeľa vojenskej nemocenskej starostlivosti alebo nositeľa starostlivosti poskytovanej podľa zákona zo dňa 18. júla 1946, č. 164 Sb., o starostlivosti o vojenských a vojnových poškodencov a obete vojny a fašistickej perzekúcie; bez hotového zaplatenia alebo predloženia uvedeného dokladu musí byť vydané len vtedy, ak je z lekárovho (veterinárovho) predpisu zrejmé nebezpečenstvo z omeškania.

(2) Ministerstvo zdravotníctva vydáva, mení a doplňuje podľa potreby liekopis, ktorý obsahuje predpisy o druhoch, vlastnostiach, príprave, úschove a skúšaní liečiv, ktoré môžu byť v lekárni vydávané, o tých, ktoré musia byť v lekárni trvalo v zásobe, ako i o tom, ktoré liečivá môžu byť vydávané len na lekársky predpis. Ministerstvo zdravotníctva vyhlási v Úradnom liste, kedy a kde bol liekopis vydaný a kedy nadobúda účinnosť.

(3) Lekárnická sadzba pre liečivá vydávané v lekárňach sa určí podľa všeobecných predpisov o tvorbe cien.

(4) Ministerstvo zdravotníctva určí po dohode s Ministerstvom vnútorného obchodu vyhláškou v Úradnom liste, ktoré liečebné, ošetrovacie a diagnostické pomôcky a iné zdravotnícke potreby možno vydávať v lekárňach a ktoré také pomôcky a potreby smú byť vydávané výhradne v lekárňach.

(5) Minister zdravotníctva môže nariadením poveriť lekárne ďalšími úlohami, na plnenie ktorých sú vystrojené vzhľadom na povahu svojej hlavnej úlohy (§ 5).

§ 10

(1) Minister zdravotníctva upraví nariadením spôsob prevádzky lekární.

(2) Priamy dohľad nad lekárňami vykonávajú krajské národné výbory; hlavný dozor nad nimi prislúcha Ministerstvu zdravotníctva.

§ 11

Oprávnenie na prevádzku lekárne nemožno previesť ani dať do árendy, ani nemôže byť predmetom exekúcie.

Časť III.
Prechodné ustanovenia.

§ 12

(1) Doterajšie radikované a voľne predajné lekárne strácajú túto svoju reálnu povahu. Ich prevádzatelia sa posudzujú ako ostatné osoby, ktoré v deň, keď tento zákon nadobúda účinnosť, prevádzajú lekáreň.

(2) Pozemnoknižný súd vykoná na návrh krajského národného výboru s odvolaním sa na tento zákon v pozemkovej knihe výmaz reálneho práva vzťahujúceho sa na doterajšie radikované lekárne.

§ 13

(1) Árendálny pomer, ktorého predmetom je oprávnenie na prevádzku lekárne, zaniká. Ustanovenie § 8, ods. 4 platí primerane.

(2) Exekúciu, ktorej predmetom je oprávnenie na prevádzku lekárne, zruší príslušný súd z úradnej moci.

(3) Oprávnenie na prevádzku lekárne, na ktorú bol pred účinnosťou tohto zákona vyhlásený konkurz, prestáva byť súčasťou konkurznej podstaty.

(4) Oprávnenie na prevádzku doterajších filiálok verejných lekární zaniká.

§ 14

(1) Ministerstvo zdravotníctva určí po dohode s ministerstvami práce a sociálnej starostlivosti a pôdohospodárstva vyhláškou v Úradnom liste, v akom rozsahu a za akých podmienok sú lekári a veterinári povinní mať v zásobe, pripravovať a vydávať liečivá. Dňom, keď táto vyhláška nadobudne účinnosť, zanikne oprávnenie na prevádzku doterajších domácich (na Slovensku príručných) lekární lekárov a veterinárov.

(2) Liečebné a ošetrovacie ústavy, ambulatóriá Ústrednej národnej poisťovne (ich organizačných zložiek) a veterinárne nemocnice a ošetrovne sú oprávnené mať pre potreby ošetrovaných príručné sklady liečiv.

§ 15

Kde a pokiaľ to bude vyžadovať riadne zásobenie pracujúcich potrebnými liekmi a kde nebudú splnené podmienky pre zriadenie lekárne, môžu byť vydávané liečivá i spôsobom uvedeným v § 210, ods. 2 zákona zo dňa 15. apríla 1948, č. 99 Sb., o národnom poistení. Ustanovenie § 10, ods. 2 platí primerane.

Časť IV.
Záverečné ustanovenia.

§ 16

Konania a opomenutia, ktoré odporujú ustanoveniam tohto zákona alebo predpisov vydaných na jeho podklade, sa trescú, ak nejde o čin súdne trestný, ako správne priestupky pokutou do 100.000 Kčs alebo väzením (zatvorením) do 6 mesiacov alebo oboma týmito trestami. Pre prípad nevymožiteľnosti pokuty sa zároveň vymeria náhradný trest na slobode podľa miery zavinenia do 6 mesiacov. Ak sa uložia oba tresty zároveň, nesmie trest väzenia (zatvorenia) spolu s náhradným trestom na slobode presahovať 6 mesiacov.

§ 17

Všetky opatrenia podľa tohto zákona, počítajúc v to dozor, alebo podľa predpisov vydaných na jeho podklade robí Ministerstvo zdravotníctva, pokiaľ ide o liečivá, liečebné, ošetrovacie a diagnostické pomôcky a iné zdravotnícke potreby na účely veterinárneho lekárstva, po dohode s Ministerstvom pôdohospodárstva. Dozor nad výrobou vakcín, sér a diagnostických biopreparátov na účely veterinárneho lekárstva, vyrábaných v ústavoch alebo v iných zariadeniach podliehajúcich Ministerstvu pôdohospodárstva, prislúcha tomuto ministerstvu.

§ 18

(1) Zrušuje sa platnosť, poprípade používateľnosť všetkých predpisov, ktoré odporujú tomuto zákonu; najmä sa zrušujú zákon zo dňa 18. decembra 1906, č. 5 r.z. z r. 1907, ktorým sa upravuje lekárnictvo, a ustanovenia XVI. kapitoly zák. čl. XIV/1876 o usporiadaní verejného zdravotníctva.

(2) Pokiaľ nenadobudnú účinnosť vykonávacie predpisy vydané podľa tohto zákona, platia primerane doterajšie vykonávacie predpisy, pokiaľ neodporujú jeho ustanoveniam; ak sa v nich odkazuje na trestné ustanovenia predpisov uvedených v odseku 1, platia ustanovenia § 16.

§ 19

Ustanovenia tohto zákona sa nevzťahujú na lekárne a zariadenia, ktoré pre vlastnú potrebu zriaďuje, prevádza a na ktoré dohliada vojenská správa.

§ 20

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1950; vykoná ho minister zdravotníctva po dohode so zúčastnenými členmi vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Plojhar v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.